

Det är aldrig försent

Innan vi stängde nattcaféet för Göteborgs Hemlösa hade vi en dagsutflykt med våra gäster till en sommargård vid havet. Det var som att släppa ut kalvar på grönbeta. Många av våra gäster hade inte varit utanför stan på många år. Vi hade en härlig dag och njöt av sol och natur, god mat och gemenskap. En av våra tystlåtna gäster brast ut i bilen tillbaka,

-Åh, vad fantastiskt detta var. Vad festligt och roligt vi har haft det. Tack för att jag fick följa med. Tänk vad lite det behövs för att glädja en annan människa.. Det är en förmån att få vara en del i den processen.

På vår avslutningsfest inför sommaren var det en av våra gäster som var med och hjälpte till och lagade maten. Lasse kan vi kalla honom, berättade om sitt liv medans han skar sallad.. Han var uppvuxen i en trygg arbetarfamilj i Falun med sex syskon.

Lasse var aktiv i olika sporter och utbildade sig till trädgårdsmästare. Han träffade ganska tidigt en tjej som han efter några år gifte sig med och fick två barn. De hade ett lyckligt äktenskap ända tills Lasse fick problem med sin hälsa. Det började med mag -och tarmsmärtor, som resulterade i en stomioperation. Sen fick han två hjärnblödningar och därefter proppar i sitt ena ben som inte ville släppa. Lasse gick med ständig värk och blev ordinerad morfin som smärtlindring. Efter lång sjukskrivning blev Lasse sjukpensionerad. Det började knaka i äktenskapet. Sexlivet hade nästan runnit ut i sanden och sysslolösheten gjorde Lasse deprimerad och gav ett dåligt självförtroende.

En dag fann han sin fru otrogen med en annan man i deras egen säng. Skilsmässan blev ett faktum. Lasse tog allt större morfindoser som läkaren skrev ut. Han hade tillgång till så mycket att han till och med delade ut morfin till andra daglediga, som han kände. Helt plötsligt blev Lasse gripen av polisen för förmedling av narkotika, fast han inte hade tagit betalt. Han åkte in på tre år. Väl i fängelset fick han tid att tänka över sitt liv och insåg att han blivit narkoman genom sin sjukdom. En fängelsepräst utmanade Lasse att söka Gud och den plan Han hade för honom. Han fick en ny motivation att ta tag i sitt liv.

När Lasse muckade åkte han på behandlingshem och bröt med sitt missbruk. Det opererades in en pacemaker i hans ben för att ta bort smärtan, så han inte längre behövde ta morfin.

Hasse bestämde att åka ner till Göteborg för att hälsa på några kompisar. Där trivdes han så bra att han blev kvar där. Tyvärr var kompisarna alkoholister och Hasse drogs snart in i deras vanor. Han hade blivit fri en drog men bytte till en annan.

Jag kom ihåg när Hasse först kom till Nattcafé Trappanér. Han uttryckte en längtan att sluta dricka men samtidigt en oförmåga att göra det. När jag pratade med Lasse om att det finns resurser i Gud som han ännu inte kände till blev han nyfiken. Men han vågade aldrig ta steget helt ut tills han fick två kraftiga hjärtattacker efter varandra. I samband med den sista talade Gud till Lasse och sa.

-Skall du verkligen förstöra ditt liv på detta sätt?

Läkarna gav beskedet att Lasses enda chans att överleva var att sluta dricka. Han behövde den utmaningen. Lasse valde livet och sökte sig alltmer till kyrkan och kristna människor. Han finner det nu meningsfullt att hjälpa andra som fortfarande sitter fast i missbruket. Lasse är ett levande bevis på att det går att sluta med sitt missbruk och att det finns ett annat liv. Han tackar Gud varje dag för att han lever. Lasse säger,

-Det är aldrig försent att bejaka livet. Jag har fått mycket hjälp av frivilligorganisationerna, nu är det dags för mig att ge tillbaka. För första gången på många år är det roligt att leva igen.